

Retsudvalget 2012-13
REU alm. del , endeligt svar på spørgsmål 24
Offentligt

JUSTITS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. november 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2012-0030-1058
Dok.: 566432

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 24 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. oktober 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/
Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 24 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Udlændingelovens § 35 giver mulighed for på særlige vilkår at frihedsberøve asylansøgere, der har begået kriminalitet. Vil ministeren redegøre for i hvilket omfang denne bestemmelse bliver anvendt?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

”Efter udlændingelovens § 35, stk. 1, kan en udlænding varetægtsfængsles, hvis der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og eventuel appel, indtil eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes, og når:

1) udlændingen ikke har fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, eller

2) udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

Udlændingelovens § 35, stk. 1, supplerer retsplejelovens almindelige bestemmelser om varetægtsfængsling og får således navnlig betydning i tilfælde, hvor der er spørgsmål om udvisning, uden at betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejeloven er opfyldt.

Udlændingelovens § 35, stk. 2, omhandler varetægtsfængsling efter straffens udståelse af asylansøgere, der ved endelig dom er udvist efter udlændingelovens §§ 22-24.

Det er ikke muligt via politiets sagsstyringssystem (POLSAS) at tilvejebringe nærmere statistiske oplysninger om anvendelsen af udlændingelovens § 35.”

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”1. Anvendelsesområdet for udlændingelovens § 35 omfatter også tiden efter afsoning af den idømte straf med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse ved fuldbyrdelsen af en udvisningsdom.

Det tilstræbes i videst muligt omfang, at udsendelsen af en udvisningsdømt udlænding kan ske i umiddelbar tilknytning til (prøve-)løsladelsen efter afsoning af den idømte straf. Arbejdet med at tilvejebringe forudsætningerne for en udsendelse – herunder fremskaffelse af rejsedokumenter og eventuelle nødvendige indrejsetilladelser fra myndighederne i hjemlandet – starter således så vidt muligt op, medens udlændingen stadig afsoner.

Er det ikke muligt at udsende udlændingen i umiddelbar tilknytning til (prøve-)løsladelsen, eksempelvis fordi der fortsat mangler de nødvendige rejsedokumenter mv., eller fordi udlændingen har en verserende asylsag (henvendelse til hjemlandsmyndigheder kan først ske, når asylsagen er endeligt afsluttet med et afslag), vil udlændingen blive søgt varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35, herunder bestemmelsen i stk. 2, i tilfælde af en verserende asylsag, og varetægtsfængslingen vil blive søgt forlænget, indtil det tidspunkt, hvor udvisningen kan fuldbyrdes med en udsendelse.

2. Der kan forekomme tilfælde, hvor politiet eller domstolene vurderer, at der ikke er grundlag for at varetægtsfængsle en udvist udlænding efter afsoning af den idømte straf. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor udlændingen ikke har været varetægtsfængslet under behandlingen af straffesagen eller efter dom og indtil afsoning, og/eller det pådømte forhold har en begrænset karakter/har medført en kortere frihedsstraf. Det kan også forekomme, at tidsperspektivet for en udsendelse eller for afslutningen af en asylsag er så langt/usikkert, at det vil stride mod almindelige proportionalitetsprincipper overhovedet at iværksætte en varetægtsfængsling i medfør af § 35. I sådanne tilfælde vil udlændingen som det helt klare udgangspunkt blive pålagt at tage ophold i Center Sandholm og pålagt såkaldt "kriminel meldepligt" i medfør af udlændingelovens § 34, stk. 4.

Der kan endvidere forekomme tilfælde, hvor politiet eller domstolene – efter nogen tid – ikke finder grundlag for at forlænge en iværksat frihedsberøvelse efter lovens § 35. Det kan eksempelvis være begrundet med, at politiets udsendelsesbestrebelse trækker ud, eksempelvis som følge af meget lange sagsbehandlingstider hos hjemlandets myndigheder i forbindelse med udstedelse af rejsedokumenter/hjemrejse-tilladelser. Det kan endvidere være begrundet med, at behandlingen af en verserende asylsag trækker ud.

Det kan i den forbindelse oplyses, at Rigspolitiet underretter asylmyndighederne (Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet), når en udlænding med en verserende asylsag udvises ved dom, således at asylmyndighederne har mulighed for at priori-

tere behandlingen af sagen, blandt andet med det formål at begrænse udstrækningen af en iværksat varetægtsfængsling. Politiet skal således løbende sikre sig, at en iværksat og forlænget varetægtsfængsling er proportional. Dette følger af Danmarks internationale forpligtelser, herunder blandt andet Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I den forbindelse spiller den tidsmæssige udstrækning af varetægtsfængslingen en væsentlig rolle – også selv om der ikke i udlændingeloven er fastsat en absolut længstetid for varetægtsfængslinger efter § 35. En udlænding, der løslades efter en varetægtsfængsling i medfør af § 35, vil som det klare udgangspunkt blive pålagt ophold i Center Sandholm og pålagt meldepligt i medfør af lovens § 34, stk. 4.

3. Sammenfattende er det Rigspolitiets opfattelse, at muligheden for at varetægtsfængsle en domsudvist udlænding i medfør af udlændingelovens § 35 i tiden fra (prøve-)løsladelse efter afsoning af den idømte straf, og indtil udvisningen kan fuldbyrdes med en udsendelse, anvendes i videst muligt omfang inden for de rammer, der følger af Danmarks internationale forpligtelser.

Rigspolitiet kan afslutningsvis oplyse, at langt hovedparten af de udlændinge, der udvises ved dom, udsendes i umiddelbar tilknytning til (prøve-)løsladelsen eller efter en helt kortvarig varetægtsfængsling efter § 35. Behovet for længerevarende varetægtsfængslinger forekommer navnlig over for udlændinge med en verserende asylsag, eller hvor der er lange sagsbehandlingstider hos hjemlandets myndigheder i forbindelse med udstedelse af rejsedokumenter/hjemrejsetilladelser.”

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Udlændingefdelingen

Dato: 18. februar 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1276
Dok.: 676232

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 536 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 31. januar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/
Thomas Tordal-Mortensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 536 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, i hvilket omfang udlændingelovens § 36 bliver anvendt?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitiet om en udtalelse.

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Udlændingelovens § 36 indeholder en lang række bestemmelser, som giver mulighed for at anvende administrativ frihedsberøvelse over for udlændinge i forskellige situationer. Frihedsberøvelse kan således anvendes til at sikre muligheden for afvisning, for administrativ udvisning, for overførsel eller tilbageførsel eller for udsendelse af en udlænding, der i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet. Herudover kan frihedsberøvelse anvendes over for udlændinge, der ikke i tilstrækkelig grad medvirker til udlændingemyndighedernes eller politiets sagsbehandling.

Frihedsberøvelse er en meget indgribende foranstaltning over for den enkelte udlænding. Med henblik på at sætte fokus på anvendelsen af frihedsberøvelse efter udlændingeloven har Rigspolitiet derfor udarbejdet en strategi herfor.

Strategien, der fastlægger den overordnede ramme for politiets anvendelse af frihedsberøvelse i en udlændingeretlig sammenhæng, bygger på det hovedprincip, at frihedsberøvelse altid skal anvendes med omtanke og kun, hvis og så længe det er nødvendigt for at tilgodese det ønskede saglige sagsfremmende formål. Strategien præciserer i øvrigt, at

- frihedsberøvelse skal have hjemmel i loven
- frihedsberøvelse altid skal iværksættes efter en konkret og individuel vurdering
- frihedsberøvelse kun iværksættes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige
- frihedsberøvelsen altid skal være proportional og så kort som muligt
- sagsbehandlingen af sager med frihedsberøvede skal prioriteres og fremmes mest muligt
- der skal tages særlige hensyn til sårbare grupper (syge,

ældre, mindreårige, gravide mv.)

Der påhviler politiet en pligt til nøje og løbende at foretage en vurdering af, hvorvidt betingelserne for fortsat frihedsberøvelse er til stede, dvs. en afvejning hvor der på den ene side tages hensyn til de sagsfremmende formål, som frihedsberøvelsen skal tjene, og på den anden side tages hensyn bl.a. til den frihedsberøvede.

Frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 anvendes således inden for de rammer, som er fastsat i loven, og i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, således som det bl.a. er kommet til udtryk i domstolspraksis på området.

Udlændinge, der frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36 med henblik på udsendelse, skal efter udlændingelovens § 37, stk. 9, anbringes i særlige institutioner. Hvis dette ikke er muligt, skal den frihedsberøvede holdes adskilt fra almindelige indsatte. Som situationen er i dag, kan frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, bortset fra helt kortvarige frihedsberøvelser, alene finde sted i Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere mv. Ellebæk, der har en afgrænset kapacitet, som i dag er udnyttet fuldt ud.

Rigspolitiet skal afslutningsvist oplyse, at Rigspolitiet ikke fører en statistik over omfanget – herunder antal og udstrækning – af frihedsberøvelser i medfør af udlændingelovens § 36.”

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændingeafdelingen

Dato: 18. februar 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1290
Dok.: 686078

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 570 (REU alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/
Thomas Tordal-Mortensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 570 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren bekræfte, at de ændringer i udlændingeloven, der blev vedtaget med L 191 Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning m.v.) den 1. juni 2001, fortsat er gældende (med undtagelse af § 42 e i udlændingeloven)? Vil ministeren i bekræftende fald redegøre for, i hvilket omfang ændringerne bliver anvendt, og hvorfor de ikke er blevet anvendt i forhold til de kriminelle asylansøgere i Sandholmlejren.”

Svar:

Det skal indledningsvist bemærkes, at Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der nærmere spørges til de ændringer af udlændingeloven, som blev gennemført ved lov nr. 458 af 7. juni 2001 om ændring af udlændingeloven (Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning mv.), og som vedrører frihedsberøvelse af asylansøgere, der er udvist ved endelig dom (§ 35, stk. 2) eller udvist administrativt (§ 36, stk. 3).

Justitsministeriet kan i forlængelse heraf oplyse, at bestemmelsen i udlændingelovens § 35, stk. 2, hvorefter en asylansøger, der er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, kan varetægtsfængsles med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning, fortsat er gældende.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 3, hvorefter en asylansøger, der er administrativt udvist efter § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning, også fortsat er gældende.

For så vidt angår spørgsmålet om anvendelsen af disse bestemmelser, kan der henvises til Justitsministeriets besvarelse af 27. november 2012 af spørgsmål nr. 24 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg om anvendelsen af § 35 og til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 536 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg om anvendelsen af § 36.